

Kära vänner

Apuva! Ruotsalaiset ovat alkaneet tykätä meistä. Tuoreen gallupin mukaan he pitävät suomalaisia mukavina ja kohteliaina ja kaikin puolin lutusina, melkein kuin ruotsalaisina.

Apuva uudestaan! Tähänkö olemme päätyneet kun olemme vuosisadat matkineet ruotsalaisia kaikessa mitä he tekevät? Emmekö enää olekaan kossuhumalassa puukon kanssa heiluvia mongolinsukuisia perkeleitä, vaan kaikenymmärtäviä kansankodin holhokkeja? Niin kai sitten, kun kerran ruotsalaiset sanovat.

Jos ja kun näin on, meillä ei ole enää oikeastaan muuta mahdollisuutta kuin lyödä ruotsalaiset heidän omilla aseillaan.

Nyt he esimerkiksi suunnittelevat ylärajaa lottovoitoille, koska liika raha ei tee ketään onnelliseksi, vaan saattaa päinvastoin olla vaarallista. Siitä saattaa seurata juoppoutta ja mielenterveyden häiriöitä ja vaikkapa ruumiinvammoja, jos lottovoittaja juo itsensä absinttiumalaan, kompastuu lattialla lojuviin rahakasoihin ja lyö pämmynsä takanreunukseen.

Kyllä meilläkin tarvitaan lottovoiton yläraja, vaikkapa sama kuin Ruotsissa, kolmisen miljoonaa. Mutta riittääkö se? Eikö kolmestakin miljoonasta voi tulla hulluksi tai teloa itsensä. Voipa tietysti.

Siksi tarvitaan laaja toimenpideohjelma lottokaton lisäksi. Kuten yleensä tällaisissa tapauksissa, ensimmäinen suojakeino on tietysti kypäräpakko lottoajille. Monihan ei juuri muuten ulkona käykään kuin viemässä lottokuponkeja kioskille. Näillä matkoilla sattuu lukemattomia onnettomuuksia, joilta kypärä suojelisi. Kioskeilla ei yksinkertaisesti pidä ottaa vastaan kuponkia ihmiseltä, jolla ei ole lottokypärää päässään, saati maksaa tälle voittoja, koska silloin innostuminen moninkertaistaa vaaran.

Toiseksi lottovoittajille tietysti pitää perustaa tukiryhmiä ja palvelukeskuksia. Niissä sosiaalikiraaattorit ja vapaaehtoistyöntekijät eläytyvät uuden miljonäärin tilanteeseen, keskustelevat hänen kanssaan, kuuntelevat, ymmärtävät ja lohduttavat sekä yrittävät yhdessä keksiä keinoja, miten tästä selvittää eteenpäin. Työn koordinointiin tarvittaneen kunnalliset lottovoittoneuvojat ja lottovoittolautakunnat. Vaikeimmat tapaukset voidaan ohjata hoitoon tai LL-ryhmiin, Levottomiin Lottovoittajiin, joissa on muitakin kohtalotovereita.

Jättipotin voittajan oman edun nimissä valtion tulee myös auttaa häntä vapautumaan liioista rahoistaan, jotta sen aiheuttamat vauriot jäävät mahdollisimman vähiin. Tähänhän onneksi on olemassa valmiit keinot: lopetetaan voittojen maksaminen puhtaana käteen ja määrätään lottovoitosta kunnon vero, esimerkiksi 98 prosenttia. Voittajaa se ehkä kerran kirpaisee, mutta myöhemmin hänkin varmasti huomaa veron olevan vain hyväksi hänelle itselleenkin, koska hän saa siitä vastineeksi hyvän mielen ja välttyä lähes kaikilta lottovoittamisen vaaroilta.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)